

Fordel for Danmark af 75,516 Bes. I Opgjørelsen af det Tab, som den danske Regjering har erklæret sig villig til at bære, medregner den spanske Note ikke Ophævelsen af Salttolden, da man er villig til at lade sig nøie med denne Tolds Nedfættelse til 1,25 Bes. pr. 100 Kilos i Stedet for den nu bestaaende af 2,75, hvilket Spanien ikke betragter som nogen Indrømmelse. Ligesaa lidet anses det for nogen Indrømmelse, at den danske Regjering ikke sætter nogen Alkoholgrændse for Vintolden, medens Sverig og Norge have en saadan, thi Spanien har taget den i de 3 Lande bestaaende Lovgivning til Udgangspunkt, og da det ikke foresandt nogen Alkoholgrændse i den danske, kan det heller ikke anse det som en Indrømmelse, at denne Grændse fremdeles holdes borte, hvorimod det foresandt denne Begrænsning i den svensk-norske Toldlov og derfor maa regne det som en Indrømmelse, at Grændsen rykkes høiere i Veiret. Endelig kan den spanske Regjering ikke betragte det som en Indrømmelse, naar den danske Regjering efter Traktaten vedligeholder den allerede gjældende Told paa Rosiner, Citroner, Dranger og Figner, hvorimod det er en virkelig Indrømmelse, naar Sverig og Norge have nedsat de tidligere bestaaende Toldsatser for disse Artikler. Resultatet paa disse Udviklinger er, at Noten af 2den Juli usforandret opretholder den spanske Regjerings tidligere Fordringer, kun med den ovenfor angivne Nedfættelse med Hensyn til Salttolden. Derefter tilstilledes den spanske Gesandt en Verbalnote, dateret 3die August. Heri konstateres for det Første, at Danmarks formentlige Træudsforjel til Spanien beror paa en Misforstaaelse, og hvad Klipstiftsudsforjelsen angaar, er det meget muligt, at den danske Regjering har kunnet anslaa den for meget høiere end den virkelig er. Men Følgen deraf er kun den, at Danmarks Fordel af Traktaten er mindre, end man fra dansk Side havde regnet, og at de Offre, man kan gjøre for at opnaa den, altsaa ligeledes blive mindre. Noten gaar derefter over til at foretage en Sammenstilling af, hvad Sverig—Norge ved Traktaten har opgivet, og af hvad Danmark har tilbudt at opgive i Toldindtægt alene paa spanske Varer, og dermed at sammenligne, hvad Spanien til Gjengjæld taber i Told ligeoverfor Sverig—Norge og hvad det tilbyder at opgive ligeoverfor Danmark. Denne Beregning giver som Resultat, at Norge i samlet Sum ligeoverfor Spanien giver Afald paa Told til et Beløb af 63,888 Bes., Sverig derimod af 204,166 Bes., tilsammen 268,054 Bes. og til Gjengjæld opgiver Spanien ligeoverfor Sverig Told til et Beløb af 41,666 Bes. og ligeoverfor Norge af 1,500,000 Bes., tilsammen altsaa 1,541,666 Bes. Ligeoverfor Danmark anslaaes Spaniens Tab i Told forstjelligt efter danske og efter spanske Opgivelser. Efter Spaniens egen Beregning beløber det sig med Udelukkelse af Træetolden til 105,518 Bes., efter Danmarks derimod til c. 225,000 Bes. Selv om dette sidste Tal lægges til Grund, bliver Proportionen følgende:

Som 1,541,666 Bes. forholder sig til 268,054, saaledes forholder 225,000 sig til, hvad Spanien kan forlange af Danmark, naar dette Land skal behandles paa samme Maade som Sverig og Norge. Derefter udkommer en Sum af c. 39,000 Bes. som Maximum for, hvad Spaniens Fordringer burde beløbe sig til, og lægges Spaniens egen Beregning til Grund (105,518 Bes. som Danmarks Gevinst paa Klipstifttolden), synker dette Maximum endog ned til 14,600 Bes. Men de danske Tilbud med Hensyn til Vin, Olie og Salt alene repræsenterer en Sum af 42,777 Bes. til Fordel for Spanien.

Hertil kommer nu endvidere det Tab, som den danske Statskasse lider ved, at Danmark ved sine Traktater med andre Magter maa give disse Del i de senere Nedfættelser, som tilstaaes Spanien, og den Fordel, som dette Land vinder ved, at den danske Stat opgiver sin allerede forlængst konstaterede Hensigt at forøge sine Toldsatser paa Varer, som ogsaa interessere Spanien, hvad der saaledes blot for Vinens Bedkomende repræsenterer en Gevinst for Spanien af c. 148,000 Bes., hvorimod Fordelen for sidstnævnte Land altsaa i Virkeligheden stiger til over 190,000 Bes. Endelig godtgjøres det, hvorfor Danmark ikke kan antage Spaniens Tilbud om Bevarelse af en mindre Told paa Salt. Men uagtet saaledes de danske Tilbud, ganske affet fra de Forpligtelser, Danmark har erklæret sig rede til at paatage sig med Hensyn til Frugtolden, allerede langt overskride, hvad Spanien med Rette kan forlange, vil den danske Regjering dog endnu gjøre en ny, men tillige sidste Indrømmelse ved at modtage 21 Bes. som Told paa Vin i Fougstager uden Alkoholgrændse, og 10 Bes. paa Rosiner, Figner, Dranger, Citroner og friske Druer.

Denne Note overleveredes, som bemærket, Hr. Castellanos den 3die August, men først den 6te Oktober modtoges den spanske Regjerings Svar. Heri erkendes det, at fuld Enighed er opnaaet paa alle andre Punkter, og at Differencen saaledes kun angaar Frugt (Dranger, Citroner, Rosiner, Figner, Mandler), Vin og endelig Propper, Zin- og Blyrør, samt usforarbejdede Metaller. Spanien kan ikke modtage den af Danmark foreslaaede Frugt-